Írta: Éliás Ádám
2010. augusztus 09. hétfő, 00:00

Fővárosi Ítélőtábla
1055 Budapest, Markó u. 16.
via:
Fővárosi Bíróság
1055 Budapest, Markó u. 27.

Tisztelt Fővárosi Ítélőtábla!

A Fővárosi Főügyészség által a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége ellen, törvényes működés helyreállítása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 29.P.20.914/2010/5. számú ítélete ellen, a Fővárosi Bíróság 29.P20914/2010/6. sz. jogerős végzésében megszabott határidőn belül, az alperesi Szövetség törvényes képviselőjeként

f e l l e b b e z é s t

nyújtok be.

Fellebbezésemet meghatalmazott jogi képviselő ellenjegyzésével, a Fővárosi Ítélőtábla előtti eljárásra is kiterjedő ügyvédi meghatalmazás csatolásával nyújtom be.

Tisztelettel kérem a fellebbezett ítélet hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Főügyészség kereseti kérelmének elutasítását.

Fellebbezésemet a következő indokok alapján terjesztem elő.

1.

Szövetségünk nem határoz el és nem hajt végre tulajdon visszavételi akciót, csupán szolidáris segítséget ad azoknak a tagszervezeteinek, amelyek elhatározzák és végrehajtják a

tulajdonukat képező anyagok visszavételét. Erre azokban az esetekben kerül sor, amikor reménytelenné válik a munka korrekt, jogszerű elszámolása, s a tönkretétellel fenyegetett vállalkozás a megsemmisülés közvetlen közelébe kerül.

Az ítélet indoklása többször hivatkozik arra, hogy Szövetségünk alapszabálya tartalmazza a tulajdon visszavételi akciók támogatását, lehetőségét (Indokolás cím után - 2. oldal - 2. bekezdés utolsó mondata; 5. oldal 5. bekezdés első mondata).

Ez azonban tévedés, alapszabályunk semmilyen formában nem tartalmazza a tulajdon visszavételi akciót, még utalás, vagy célzás, de akár burkolt leírás formájában sem.

Ennek nem formai, „taktikai" oka, hanem tartalmi-jogi oka van.

Tulajdon visszavételt ugyanis csak a tulajdonos határozhat el és hajthat végre. Az ő kérésére mások segítséget nyújthatnak, de ez nem változtat ezen az alapvető helyzeten.

Becsatoltam a tisztelt Fővárosi Bíróságnak, s most újra becsatolom a Szövetségünkbe történő belépéskor kötelezően aláírandó egyik nyilatkozat néhány fénymásolt aláírási ívét, amely nyilatkozat a tulajdon visszavételi akciók ezen rendjét szószerint tartalmazza. Ez a nyilatkozat valóban összhangban van alapszabályunkkal, mivel az alapszabályunkban rögzített szolidaritási elvet tükrözi. Ez az elv azonban „örökérvényű", akkor is érvényesülnie kell majd, amikor már egyáltalán nem lesz szükség tulajdon visszavételre.

Ha a sokszor hónapokon át tartó minden kísérlet meghiúsul a munka korrekt, jogszerű elszámolására vonatkozóan, s az érintett tagszervezet elhatározza a kifizetetlen, tehát tulajdonát képező dolgok visszavételét, s végrehajtja azt, akkor ehhez Szövetségünk szolidáris, védő, de passzív, és mindig erőszakmentes segítséget nyújt.

Nem tudunk abban sem egyetérteni, hogy Szövetségünk részvétele nélkül nem lennének tulajdon visszavételi akciók. Bizony lennének, akár tömegével is, csak éppen Szövetségünkön kívül, s biztos, hogy nem rendezetten és nem erőszakmentesen. Abban a rendkívül feszült, haraggal, indulatokkal teli lelkiállapotban, amelybe a vállalkozások kollektívái kerülnek tömegével, profitéhes nyakkendős rablók miatt, Szövetségünk éppenhogy fékező, mederben tartó, fegyelmező hatást gyakorol az érintettekre és így az eseményekre. Ha ezek az indulatok Szövetségünkön kívül szabad utat kapnának, kiszámíthatatlan fejlemények történhetnének. Éppen az csillapítja társadalmi szinten az indulatokat, hogy Szövetségünk létezik, működik, be lehet lépni, és hatékony segítséget lehet kapni. Azt pedig mindenki tudja, hogy kizárólag az igazság alapján lépünk fel, esztelen, kontrollálatlan pénzbehajtó szerepet soha nem vállaltunk és soha nem is fogunk vállalni.

Eltiltani valamitől csak azt lehet, aki cselekszi a tiltandó dolgot. Valamilyen cselekvés felfüggesztését elrendelni csak arra a személyre, vagy szervezetre vonatkozóan lehetséges, aki, vagy amely azt a cselekvést végzi. Ezért Szövetségünkkel szemben egy olyan cselekvés felfüggesztése, amely sem alapszabályunkban, sem gyakorlatunkban nincs, megalapozatlan. Az 5. oldal 5. bekezdésében szereplő okfejtésre vonatkozóan, amely Szövetségünknek tulajdonítja a tulajdon visszavételeket, a következőket szeretném rögzíteni. Nem lehet a Szövetségünk által kifejtett tevékenységnek értékelni azt, amit nem mi határozunk el, nem mi hajtunk végre, s ezt bizonyítani is tudjuk. A szervezeti keret, a tagi igények elbírálása, s a részvételről szóló döntés soha nem a tulajdon visszavételre, hanem kizárólag a szolidáris, védő segítségnyújtásra vonatkozik. Előfordult, hogy a helyzet tisztázatlansága miatt nem nyújtottunk szolidáris segítséget egy tagszervezetnek, mégis végrehajtotta a tulajdon visszavételt – igaz, akkor már ki volt zárva a Szövetségből.

Szövetségünket csupán attól lehetne eltiltani, hogy a tagszervezeteknek szolidáris segítséget nyújtson az általuk elhatározott és végrehajtott tulajdon visszavételnél. Illetőleg e

szolidáris cselekvés felfüggesztését lehetne elrendelni. A legmagasabbrendű társadalmi cselekvés, a szolidáris cselekvés tiltása azonban súlyos, tragikus döntés lenne a közhatalom részéről.

Kénytelen vagyok megemlíteni, hogy a gazdaság kriminalizálódása folytán egymást érik a becsületes, értékteremtő munkát végző embereket és közösségeket a legsúlyosabb, sokszor családjaikra kiterjedő fizikai fenyegetések, csupán azért, mert elvégzett munkájuk utáni jussukat követelik. A közhatalom jelenlegi impotenciája miatt a rendőrség semmilyen védelmet, segítséget nem tud adni. A Szövetségünk megfelelő emberei által közölt figyelmeztetés azonban megteszi a hatását, mert a fenyegetőzők szembesülnek azzal, hogy nagyon sok ezer ember haragjával találják magukat szemben, ha az ártatlant bármilyen bántódás éri. Működésünk alatt soha senkit nem is ért semmilyen bántalmazás a tagszervezeteink körében. Ezt is szolidaritásból tesszük, mint ahogy az egri kórházvédők melletti kiállásunk fordulatot hozott abban a sötét történetben (akkor is mi álltunk ki a jogszerűség mellett, a jogerős bírósági ítélet érvényesítéséért), vagy ahogy szolidaritásból akadályoztuk meg családok százezreinek kilakoltatását is.

2.

Az ítélet indoklásának elején, a 2. oldalon, az Indokolás cím utáni 5. bekezdés első mondata azt tartalmazza, hogy Szövetségünk fő tevékenysége tagjaink számára segítséget nyújtani a tulajdon visszavételi akciókban.

Ez tévedés, még a legszorosabb értelemben vett érdekvédelmi munkánk során sem ez a fő tevékenységünk.

Ha szükséges, tények tömegének felsorolásával és bizonyításával tudom alátámasztani, hogy az ügyek elsöprő többségében mediátori jellegű, közvetítő, s mindkét oldalt kompromisszumokra késztető tevékenységünk következtében békés, korrekt, az igazságnak megfelelő, mindkét fél számára elfogadható megoldások születnek. Tény, hogy néhány tulajdon visszavétel során szolidáris segítséget adtunk tagszervezeteinknek, de ezek száma eltörpül azon esetek száma mellett, amelyek békésen zajlottak le és oldódtak meg.

Csupán annyi igaz, hogy a tömegkommunikáció legkülönbözőbb médiumaiban létrejött az a látszat, mintha jóformán az egész tevékenységünk a tulajdon visszavételi akciókkal függne össze, de ez csak azért van, mert a sajtót a békés történések nem érdeklik. Ez lehetett félrevezető.

3.

Az Indokolásban, a 7. oldal 5. bekezdésében védelmébe veszi a tisztelt Fővárosi Bíróság a jogalkotást és jogalkalmazást, s kitér a jogérvényesítésnek a civil szféra keretein belüli új lehetőségeire. Mindezt érvelésünk cáfolatának tekinti a jogérvényesítés lehetetlenségével, a közhatalom impotenciájával, s a helyzet megoldatlanságával kapcsolatosan.

Tapasztalatból, s a tények és adatok tömegével alátámasztottan állítjuk: a jogérvényesítésnek a mai joggyakorlatban működő, bírósági és nem bírósági módjai az értékteremtő munka jogvédelmében nem hatékonyak és nem elég gyorsak. Sőt, éppen azokkal a nyakkendős gazdasági spekulánsokkal szemben, akik előre megtervezett jogi-pénzügyi

technikával tudatosan arra állnak be, hogy ne kelljen kifizetni az elvégzett munkát, abszolút tehetetlennek bizonyulnak. Szövetségünk hatalmas tényanyag birtokában van, s ezek azt bizonyítják, hogy egyetlen egy esetben sem kaptak védelmet és segítséget a kárvallott, értékteremtő munkát végző cégek a közhatalom egyetlen szervezetétől sem. Fenntartható ez a helyzet?

Mi sem tekintjük normális lépésnek a tulajdon visszavételt, s csak végső esetben adunk hozzá szolidáris segítséget. Továbbá soha nem vontuk kétségbe az igazságszolgáltatás állami monopóliumát megtestesítő szervezetek kizárólagos kompetenciáját. Soha nem tettük kérdésessé, hogy ellenfeleinket is megilleti a jog az állami igazságszolgáltatásra.

A társadalom abnormális cselekvése viszont egy alapvetően abnormális helyzet szükségszerű következménye, nevezetesen: Magyarországon megszűnt létezni az értékteremtő munka hatékony jogvédelme. A közhatalom kényre-kedvre kiszolgáltatva hagyta és hagyja az értékteremtő embert és vállalkozást a profitéhes gazdasági hazárdőröknek, akik rafinált jogi trükkökkel jogvitának álcázzák a közönséges csalást és rablást, és az értékteremtő munka ellenértékét spekuláció tárgyává teszik.

Ha a spekuláns bűnözőknek joguk van az állami igazságszolgáltatásra, miért nem működik ez az igazságszolgáltatás az értékteremtő, becsületes munkát végző emberek és vállalkozások jogvédelmében?

Nem állunk egyedül ezzel az értékeléssel. Immár az új kormány programjában is megjelent, hogy ma ez van Magyarországon, s hogy ezen gyökeresen változtatni kell: a spekulánsok országából az értékteremtő munka országát kell létrehozni. Egyelőre azonban az értékteremtő munka gyors és hatékony jogvédelmének kialakítását tekintve még halvány előjelei sem mutatkoznak a konkrét intézkedéseknek.

Meggyőződésünk, hogy amíg a Legfelsőbb Bíróság jogegységi erejű állásfoglalásban két dolgot nem tesz egyértelművé, nem lesz javulás, sőt várható a helyzet további rohamos rosszabbodása – tulajdon visszavétellel, vagy anélkül. A két kiáltóan sürgős tétel:

-

ha valaki szerződés keretében megrendel valamit, azt megkapja, csak akkor léphet annak tulajdonjogába, ha a szerződés szerinti ellenértéket átadta a megrendelt dolog

létrehozójának;(vannak kereskedelmi, vagy más, bizományosi jellegű szerződések, amikor az ellenérték kifizetésének szükségszerű előfeltétele a továbbértékesítés, s bár ez alapvetően nem változtatja meg a helyzetet, mégis szükséges kimondani, tekintettel az ilyen esetekre is, a szabály büntetőjogi kapcsolatát:)

-

ha valaki szerződés keretében megrendel valamit, azt megkapja, átveszi és továbbértékesíti, de a továbbértékesítés árbevételéből nem adja át a dolog szerződés szerinti ellenértékét a dolog létrehozójának – ez büntetőjogi tényállás, többféle bűntett kombinált változata, magában foglalja a csalás, sikkasztás, orgazdaság, fedezetelvonás tényállási elemeit. (Információim szerint Romániában, de más EU államokban is ezt már bűntettnek minősítik.)

Ez a két állásfoglalás hatékonyan és gyorsan orvosolná az értékteremtő kis- és középvállalkozások jelenlegi kiszolgáltatott helyzetét, s útját állná a most még a gazdaságban szabadon garázdálkodó nyakkendős lerablásnak.

Nem elméleti, szociológiai témáról van szó: a gyakorlati konzekvenciák rettenetesek. Rengeteg haláleset (öngyilkosság, gyilkosság, érrendszeri katasztrófa és más halálos betegségek miatti korai, váratlan halál), lezüllés, elnyomorodás, családok ezreinek és tízezreinek széthullása jár ennek a rendezetlenségnek a nyomában, éppen a társadalom értékteremtő, dolgozni tudó és akaró, tehát az ország működőképességének, életfeltételei megteremtésének szempontjából legértékesebb rétegének a körében, miközben azok, akik rutint csinálnak e rétegek lerablásából, büntetlenül működhetnek. A közhatalom pedig tétlenül szemléli a pusztulást, s csodálkozik azon, hogy tízezrével mennek tönkre a kis- és középvállalkozások, európai viszonylatban szégyenletes statisztikai adatokat eredményezve.

Működésünk arra irányul, hogy ez a tragikus helyzet megváltozzon. Ha nem áll helyre az országban az értékteremtő munka szilárd jogvédelme, a kis- és középvállalkozások ellehetetlenülését általános, morális, gazdasági és szociális összeomlás követheti. Akkor hiába vannak egyébként jó és gazdaságélénkítő programok, folytatódik az a pusztító folyamat, hogy minden a spekuláns gazdasági bűnözőket gazdagítja.

Látszólag távolra kerültem a per tárgyától, valójában nem lehet ítéletet alkotni

tevékenységünkről ezek nélkül az összefüggések nélkül, amelyek szolidáris cselekvésre kényszerítenek bennünket.

Tisztelettel:
Budapest, 2010. augusztus 9.

Éliás Ádám elnök